

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום שבת קודש | יט סיון | פרשת בהעלותך

נוה התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוה"ש"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

גלון מס' 255

דבר המערכת (בהמשכים)

כמו כן יצא לאור ספר השחיטה במלחמת הבעל שם טוב זיע"א, והבאתי שם כל המראה מקומות בדיוק כמו שכותבים הספרים האלו, בלי שום תוספת תיאור הכותבים על גדולי ישראל אלו תלמידי הבעל שם טוב זיע"א. [מטעם הנ"ל]

ובטוחים אנו שכאשר יראו הקוראים את דברינו הנאמרים באמת וצדק, מיד יבינו וידעו שאין לסמוך על ההיתרים הבודיים של כל ה'בדצ"ם' בזמן הזה, כמו שאמר הגה"צ הרב רבי משה יהודה לנדא אב"ד בני ברק שליט"א, שאין בשר בהמה כשרה בכל העולם כולו!

"חותמו של הקב"ה אמת", והאמת אהוב מהכול, ואנו אין כוחנו אלא בפה לעורר ולבקש במענה - רק אנא שובו מדרכיכם בעוד מועד, ותנו כבוד לה' בטוב, שנוכח לעשות רצונו, יתברך שמו, ולהציל על ידי קונטרס הזה בעזרת השם, ויהא רעוה קדמא שלא יאמר פיננו דבר שלא כרצונו, ויעלה לרצון לפניו אמרי פיננו, ונוכח במהרה לקבל פני משיח צדקנו. אמן.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו
בית שמש

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

המתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

כל התרופות למחלות הזוהר הקדוש!

ללא תשכח מפי זרעו

ספר הזוהר לש"ס דף היומי

והוא זוהר שחיבר הגאון האלוף רבי שמעון בר יוחאי עם לשון הקודש הקדוש והיוצא לשיעור קיימם לקטור דף זוהר היומי עם דף הקרא היומי

מסכת שבת

זוהר ש"ס בראשית קור' א' ליש קור' חולק' 10 קריס (10-20 קריס) משוים סבי-חלל (שקיות נקראות דף בני דף קריס 10 עין)

להאיר את הש"ס באור הזוהר

מספר 2

ללא תשכח מפי זרעו

ספר הזוהר לש"ס דף היומי

והוא זוהר שחיבר הגאון האלוף רבי שמעון בר יוחאי עם לשון הקודש הקדוש והיוצא לשיעור קיימם לקטור דף זוהר היומי עם דף הקרא היומי

מסכת חגיגה

זוהר ש"ס שו"ת קור' ג' ליש קור' חולק' 10 קריס (10-20 קריס) משוים נגד-נגד (נקראת שקית דף בני דף קריס 10 עין)

להאיר את הש"ס באור הזוהר

מספר 13

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

לספר חוקיי", וכתב ה"ראשית חכמה" (שער התשובה פרק ב') וזה לשונו: ולזה כיוון רבי יהודה בר אלעאי באומר: אשרי מי שעמלו בתורה ועשה נחת רוח ליוצרו - פירוש, שהעוסק בה מנוקה מחטא ועוון, שאז המלך משתעשע בו ובתורתו, אבל מי שהוא מלא סרחון צואת עוונותיו אין תורתו נחת רוח לבוראו. הטעם הוא: כי בעסק התורה האדם ממשיך השכינה עליו, ובהיותו נקי מחטא מצאה השכינה כסא ומושב שבו תשב ותנוח, כאדם היושב בכסא המתוקן כראוי, שהכסא הוא נחת רוח לו - כן התורה הנקיה היא כסא מתוקן לשכינה שתשרה בו, אבל בהיות האדם מלוכלך בכתמי עוונותיו אין התורה שורה בו, כי אין בו כסא לשרות, לא התורה ולא השכינה, כי כל קוץ מכאוב וממאיר ליושב על הכסא, לכן קודם כל ירחץ צואת עוונותיו בתשובה כראוי, ורק לאחר מכן יעסוק בתורה, ויקח דמיון מהדין הפשוט בגמרא: במקום שיש ריח רע אסור לעסוק שם בתורה ובתפילה, וכידוע, שהעוונות נקראו "צואה", כמו שכתוב: "אם רחץ ה' את צואת בנות ציון", ולכן כל הקדושים העליונים מתרחקים ממנו אף בעוסקו בתורה.

ומצינו שלא עמדה תורה לדואג ולאחיתופל, כי שניהם - אין להם חלק לעולם הבא, אף על פי שהיו דורשים כמה מאות הלכות במגדל פורח באויר, ועיקר התשובה מביא לידי תורה ומעשים, עד כאן לשונו.

אין תפילת האדם נשמעת ואחד מהם, אשר גברו עוונותיו ולא עשה תשובה

כתב בספר "חרדים" בשם ר' סעדיה גאון: בשביל ז' דברים אין תפילת האדם נשמעת ואחד מהם, אשר גברו עוונותיו ולא עשה תשובה שנאמר: "עוונותיכם מבדילים ביניכם". ולא ינצל מן הדין הגדול והנורא כי אם על ידי תשובה כמו שכתב בספרי: ז' דברים ואחד מהם, שידע רוע מעשיו וחטאיו, וידע שלא ינצל מדין הגדול והנורא, כי אם על ידי תשובה, כמו שכתוב: "כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך", דאם לא כן שמא יחשוב שמה שעשה אינו חטא, וכן אמר ירמיה, עליו השלום: "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אל ה'" - הרי מבואר, שקודם שיעשה תשובה צריך תחילה פשוט מעשים וחקירה עליהם, כדי שידע על מה יעשה תשובה (ולקמן בעזרת השם יתברך נבאר קצת מדרכי התשובה).

ראוי לכל איש שיחוס על עצמו, שהרי אפילו בעלי חיים בורחין מן האש ומן המים במוקדם שיראו סיבת מיתתם

בספר הקדוש "ראשית חכמה" (הקדמה לשער התשובה) וזה לשונו: והנה כאשר יתן האדם אל ליבו ענין הפגם, שפגם בכל העולמות אם בגופו אם בנפשו ורוחו ונשמתו, זוהי סיבה גדולה שיעשה תשובה ויתחרט חרטה גמורה, כאשר ידע בברור גנות מעשהו, מלבד עונשו בעולם הזה ובעולם הבא, שיש עבירות שיש בהם כרת, ולפעמים הוא אומר "הכרת תכרת", והוא שיכרות הגוף מהעולם הזה והנשמה מהעולם הבא, וראוי לכל איש שיחוס על עצמו, שהרי אפילו בעלי חיים בורחין מן האש ומן המים במקום שיראו סיבת מיתתם, ואיך לא יחוס האדם על עצמו, ששם לו יתברך יתרון על בעלי חיים - השכל, ובפרט לישראל עם סגולתו, שהבדילנו על ידי התורה מהאומות, שראוי שלא יפול בשחת עמוקה, מקום אשר לא יוכל לצאת, והרי הוא מותרה ועומד על פי התורה והנביאים

המשך בעלון הבא

ב) בס' עולת יצחק (דף כ"ה ע"ד סוף א' י') "ואשרי להם לאותן קהלות... הגם שישראל קדושים הן אעפ"כ לבם בכיסם תליא מחמת הפסד והיזק ממון פן ישגה ח"ו וכו' עכ"ל. ג) ועיקר גדול בדבר שלא יבא בעל השור ויעמוד על שורו בעת נפחת הריאה כי אפי' אם הוא אדם שיש בו יר"ש הוא בהול על ממונו ויצרו תוקפו להיות מתהפך בתחבולות למעט בעסק הבדיקה כדי שיצא בהיתר, ואצ"ל אלו הקצבים אשר לא אמון בהם וממונם חביב עליהם מגופם ונשמתם וכפפירם שואגים לטרף (עכ"ל פרת"ב סי' ל"ט קכט).

גם יר"ש בהול על ממונו

ד) גם נעשה תקנות ציבור מכל חכמי זמנינו ואני הקטן עמהם שלא יעמוד הליווארנ"ט (הסוחר) מבשר בעת בדיקת הריאה שלא ישא הבודק פניו חלילה (עכ"ל ישועות יעקב ה' שחיטה סי' א' כפי הקצר סק"ד).

ה) וע"ע בשו"ת בית אפרים יור"ד סי' ח' בסופו שמזהיר ג"כ מאד ע"ז, וכן בראש אפרים ס"ק קנ"ד.

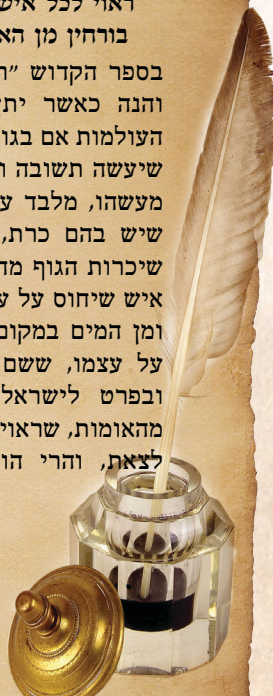
ו) בשו"ת שו"מ (קמא ח"ב סי' מ"ח) שחכם א' קיבץ חתימת גאוני הדור המפורסמים שבעת שהשו"ב מוציא הריאה לחוץ לא יעמוד בעל השור על שורו, היינו כל מי שיש לו מגע יד באותו שור כי יש לחוש שהבודק ישא פנים לזובחי זבח להקל שלא כדת, והעלה שם 9 שכן הוא מעיקר הדין דיש חשש לנשיאת פנים אם הבעל שור שם. ובפרט בשו"ב שבעל השור הוא אדון שלו לפעמים נותן לו מחייתו כודאי יש חשש גדול. ובפרט בדברים התלויים בסברא ומחלוקת הפוסקים... ובקל יוכל להטות הדין ולהאכיל טריפות לישראל. ע"כ היא תקנה מבוארת ומאושרת ואין לעבור על תקנתם. עכ"ל.

ז) עוד הוסיף שם בזה"ל: ואין מקום לומר דאולי לא היתה התקנה עולמית שכבר נודע שכל תקנה שתקנו גאוני הדור על כל הדורות תקנו, ובפרט דהטעם שתיקנו לא נתבטל דאטו אכשור דרי עכ"ל.

ח) ובשו"ת טוטו"ד תנינא סי' ק"ז, ע"ד שנתעורר איש אחד ואסף איש טהור הסכמות וחתימות וכולם באו בברית חותמיהן ותקנו תקנות קבועות לבלתי תת לזובחי הזבח המה ומשרתיהן אשר לו יד ונגיעה בהזביחה לבלתי עמוד בבדיקת הריאה, אך לבעבור כי נפרץ הדבר בהמשך הזמן ע"כ ראוי לחזק הדבר ולקיים מה שקבלו כבר, ושכן היא מעיקר הדין, ע"כ.

ט) עו"ש דבר חדש שגם בשעה שהשו"ב נושאים ונותנים בדבר בינם לבין עצמם לא יהי' שם אצלם מי שיש לו צד נגיעה בזה, ואם אחד מהזובחים אינו רוצה לצאת לא יתחיל השו"ב לבדוק הריאה בשום אופן, ואם השו"ב יעבור ע"ז שחיטתו אסורה כדין חשוד לאותו דבר, ע"כ.

המשך בעלון הבא

מהמתרהש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

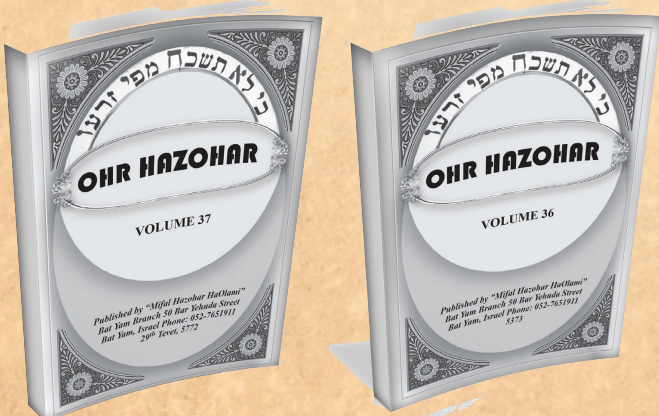
בענייני הכשרות

מהרידב"ז

ומהרב הראשי דארצות הברית הרה"ק רבי יעקב יוסף הערמאן זי"ע
מסר נפשו על הכשרות, ומתוך האיומים שאיימו על חייו
והצרות שהיו מנת חלקו בימים ההם, נפל למשכב עד לפטירתו.

[מרן הרידב"ז העדיף לוותר על כל השכירות שהי מגיע לו באופן כשר כשרצו לתת לו בעין יפה, ולא רצה לקבל, כיון שלא עלה בידו לתקן השחיטה כפי שחשב בלבבו, הגם שבעצם תיקן קצת רק שלא תיקן כמו שהי נחוץ על פי ההלכה, על כן כבר לא רצה לקבל שום תשלום גמול ולא רצה להשאר שמה, כי אם לא יצא מחשבתו אל הפועל בדבר התורה והיראה למה לו רבנות ולמה לו שכירות, וגם לא רצה להיות כפוף ומשועבד להקצבים ובעל המכשירים ולהצטרך לחנוף להם, ורצה להיות פנוי ומשועבד משום משועבד, ועל ידי זה דר חיי צער וגם רדיפות. והמשכיל יבין גודל החילוק בינו לבין אותם הרבנים הלוקחים כסף למרות שלא הצליחו לתקן תיקונים בהשחיטה, ועוד חולקים עם הקצבים ואוי להם בעולם הגמול בזמן שאז חלק כחלק יאכלו במה ששתקו ועוד עזרו להקצבים, ועוד פעלו להשתיק לכל מי שרצה לעורר ולתקן].

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

נתרשל, ואהרן הכהן לא נתרשל כלל תמיד רק עשה תמיד המצוה כבראשיתו. אם כן כל שכן בהני המצאות, בודאי יתרשלו יום יום כידוע, עיין בגמ' ביצה שהחמירו ביו"ט שני של גליות דשמא ישתנה וישכחו היו"ט לכן יש לקיים מנהג אבותינו בידינו, ועיין עירובין דף י"ג תלמיד ותיק היה ביבנה שהיה מטוהר השרץ בק"ן טעמים, ועי' בתוס' שם.

ונ"ל דלהכי עשה היתר בק"ן טעמים אע"פ שאינו שוה כלום, כדי שידעו הדור האחרון דלהתיר דבר שהיה מוחזק מעולם לאיסור אף שיש להתיר ע"י פלפול או המצאה חדשה אין לזוז ממנהג אבותינו ואמותינו, ואמרו חז"ל ביבמות אפילו יבא אליהו לומר נגד המנהג אין שומעין לו... ועיין בחת"ס או"ח סימן כ"ג עלינו להוסיף גדרים וסייגים, ועיין שיטה מקובצת ביצה ד"ל ובשלה"ק דבכל דור ודור צריכים גדרים וכו' ולא להתיר בלי הפסד ובלי טעם תולעים ולבטל הקרא אל תטוש תורת אמך, ומנהג היראים.

ויש להאריך בזה הרבה, אבל לענ"ד לע"ע די בזה כי אין מזרזין אלא לזרזין. ובאתי רק לעורר, ואקוה שיבטלו ההכשר מבדיק"ה שלא להכשיל כלל ישראל. בפרט כי ההכשר יצא בשם התאחדות הרבנים. ולדעתי אין שום רב מההתאחדות שהתיר לאכול הדברים הצריכין בדיקה מעולם בלי בדיקה.

ואם אינם רוצין לבטל ההכשר, אז עכ"פ יודיעו בהעתונים דהירקות הקרויין "בודק" צריכין בדיקה, ובלי בדיקה בידי אדם אין לאוכלם, רק כי הני ירקות בניקל לבדוק כי עשו פעולה לבער התולעים. אבל יוכלו למצוא תולעים גם אחר הדחת המים, לכן צריכין בדיקה קודם האכילה בביתם. וא"כ שפינאט"ש וכדומה שחותרין לדקי דקות ואי אפשר לבדוק, אין לקנות ולאכול.

ואם אינם רוצים רק להשאר בהיתרם אז יטלו מהבדיקות הכתב שכשר ע"י התאחדות הרבנים רק מי שרוצה להשכירם יכתוב רק שמו של הרב המשכיר אבל לא יזכר עליהם שם התאחדות הרבנים.

כנלענ"ד,

יום א' לסדר "אל תונו איש את אחיו"

המשך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

אני לא הבנתי דבר מכל אשר אמר. לפיכך גזרתי עליו שישוב למקומו וחזר למקום הרגל להיות מוצנע שם, בצד ימין מקום בו היה לו להיות. בינתיים התאוששה האשה וספרה כי בפעמים הקודמות שבהן היתה נופלת לא שמעה דבר. רק בפעם הזו שמעה קול מדבר מתוך גופה ואומר: "מדוע מפציר בי כבודו שאדבר, ואני לא יכול לאי כן במקום צר אני". לאחר שציויתי עליו לשים עצמו במקום שבו יוכל לדבר עמי, קם ועלה לגרונה ואז שאלתיו מי הוא. "אני אברה שניאור די קורוניאל" – אמר הרוח והוסיף – "חנקתי את עצמי מכיון שיום חופתי היה קרב ובא ובידי לא היו הוצאות החופה ומחמת בושה בחרתי במוות אף על פי שידעתי כי גדול יהיה עונשי. הנה ידוע למעלת כבוד תורתו כי אני אני הייתי בעל תשובה ומספר שנים לפני מותי הייתי בלבוש שק ואפר והתעניתי רבות, ולפני שחנקתי את עצמי צמתי שלושה ימים ושלושה לילות ונתתי צדקה והתודיתי על חטאי בתקוה שיועילו לי כל אלה להנצל מעונש אך לא הועיל לי דבר. להיפך רבה מכתי ועוד מכריזים לפני: כיצד אבדת ברגע אחד כל מה שטרחת עליו. כיצד היו לריק כל התעניות שעשית למרק עוונותיך, והנה היית כבר מושלם ורצוי לפני המקום והחלוקא הנעשית מתשובה כבר היתה מושלמת ועכשיו קלקלת הכל, ובכל עת מעבירים אותי ליד קברי ואני רואה תלוי באויר בדמות לבוש כתוב עליו תשובה והוא מגוון הענן החושך". בדברו כל זאת בכה הרוח בכי גדול. לשאלתי מדוע הוא בוכה השיב: "בוכה אני מרוב צער על מה שעשיתי לעצמי וגם בגלל שכלתי נשאה לאחר והשומרים עלי אומרים שאם לא הייתי עושה המעשה הרע הזה הייתי מגיע אל המנוחה ואל הנחלה, והנה הולד הזה שנולד למי שנשא את כלתי לאשה ימות בעוד זמן מה" וכך אכן היה.

הסרך בעלון הבא

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים

שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

אופנה חדשה נוספת בחוגים מסוימים של אולם שמחות וחתונה היא ה-"אפטר-פרטי". כלומר אירוע אחרי אירוע. החתונה הרשמית מסתימת לקראת חצות - ואז רק מתחילה השמחה המאוחרת וזה קורה בדרך כלל כשהמשגיח הולך לביתו, ובמקרה הטוב המשגיח נמצא כל זמן החתונה במקום.

במקרים רבים האוכל ל-"אירוע ההמשך" מובא ללא שום השגחה.

מכתבים למערכת

סא

הריני לאשר את קבלת הספר שחיטת ואכילת בשר כהלכתה. רב תודות לכם ויהי' שתזכו להפיץ תורה ולזכות בזה את הרבים.

תזכו למצוות
הרב מיכאל סג
מושב מגדים - חוף בכרמל

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזהר העולמי, (ישרות לדפוס) והיו שתפיים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זהר היומי ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET
www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm